



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
III kadencja

Druk nr 1864  
Warszawa, 17 kwietnia 2000 r.

Prezes Rady Ministrów  
RM 10-24-00

Pan  
Maciej Płażyński  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o wprowadzeniu ustawy o ochronie środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

Ustawa  
z dnia .....  
o wprowadzeniu ustawy o ochronie środowiska, ustawy  
o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

**Rozdział 1**  
**Przepisy ogólne**

Art. 1

1. Ustawa o ochronie środowiska wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 roku.
2. Ustawa o odpadach wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 roku.

Art. 2

Z dniem wejścia w życie ustaw, o których mowa w art. 1, tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 31 stycznia 1980r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994r. Nr 49, poz. 196, z 1995r. Nr 90, poz. 446, z 1996r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 662, z 1997r. Nr 46, poz. 296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885, z 1998r. Nr 106, poz. 668, z 1999r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136),
- 2) ustawa z dnia 27 czerwca 1997r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592, z 1998r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715, z 1999r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136 i Nr 22, poz. 272).

Art. 3

Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile przepisy niniejszej ustawy lub przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Art. 4

1. Do czasu wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, określonego w art. 51 ust. 3 - 5 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują moc przepisy określające rodzaje inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, wydane na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.
2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w ust. 1, określających przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, jednak nie dłużej niż w okresie 2 lat od

wejścia w życie ustawy, za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, uważa się inwestycje szczególnie szkodliwe dla środowiska i zdrowia ludzi, określone w dotychczasowych przepisach, a za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, uważa się inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska, określone w dotychczasowych przepisach.

3. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i 3, art. 41 pkt 16 i pkt 17 w zakresie dotyczącym zmiany art. 62 ust. 3 – 3c oraz art. 62b w ustawie z dnia 24 października 1974r. - *Prawo wodne* (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980r. Nr 3, poz. 6, z 1983r. Nr 44, poz. 201, z 1989r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993r. Nr 40, poz. 183, z 1994r. Nr 27, poz. 96, z 1995r. Nr 47, poz. 243, z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136); art. 43 pkt 11 w zakresie dotyczącym zmiany art. 31 ust. 4 w ustawie z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335, z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136); art. 44 pkt 8 i pkt 9 w zakresie dotyczącym zmiany art. 46a ust. 4, 5, 9 - 12, art. 47c ust. 3, 47h ust. 4, 5 i 8 oraz art. 47l ust. 2 - 5 i 12 w *ustawie z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody* (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992r. Nr 54, poz. 254, z 1994r. Nr 89, poz. 415, z 1995r. Nr 147, poz. 713, z 1996r. Nr 91, poz. 409, z 1997r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668); art. 48 pkt 2 lit. c) w zakresie dotyczącym zmiany art. 20 ust. 4 i 4a w ustawie z dnia 27 października 1994r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627, z 1996r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997r. Nr 133, poz. 885 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668) i art. 51, stosuje się, nie dłużej niż 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy, przepisy dotychczasowe o ile nie są sprzeczne z ustawą.

#### Art. 5

1. Do czasu wydania:

- 1) przez ministra właściwego do spraw środowiska oraz ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozporządzenia, określonego w art. 52 ust. 6 i 7 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1,
- 2) przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia, o którym mowa w art. 48 pkt 2 lit. c)

zachowują moc, nie dłużej niż 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy, przepisy w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania autostrady na dobra kultury oraz grunty rolne i leśne, wydane na podstawie przepisów ustawy o autostradach płatnych.

2. Do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzeń, określonych w art. 60 ust. 15 i art. 62 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, zachowują moc dotychczasowe przepisy w sprawie określenia listy odpadów, których przywóz z zagranicy nie wymaga zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w międzynarodowym obrocie odpadami, nie dłużej niż rok od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 6

Do czasu dokonania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskazania, które z terenów należą do poszczególnych rodzajów terenów, określonych w art. 104 ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, dopuszczalny poziom hałasu w środowisku określa się, przyjmując wartości dopuszczalne dla rodzaju terenu o zbliżonym przeznaczeniu.

#### Art. 7

Do ograniczeń sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ochroną zasobów środowiska, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

#### Art. 8

1. W sprawach opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzystanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów należnych za okres do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Za naruszenia ochrony środowiska trwające do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się kary pieniężne przewidziane w przepisach dotychczasowych.
3. W razie ustalenia kary pieniężnej łącznej za okres do dnia 31 grudnia 2000r. i braku stwierdzenia po wejściu w życie ustawy zmiany wielkości przekroczeń co do ilości substancji dopuszczonych do wprowadzania do powietrza, dopuszczalnego poziomu hałasu, przekroczeń związanych z wprowadzaniem do wód lub do ziemi ścieków oraz przekroczeń za składowanie odpadów, stosowane kary godzinowe i dobowe stają się karami biegnącymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.
4. W sprawach kar pieniężnych, których termin płatności został odroczony przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

#### Art. 9

Właściwy wojewoda określi, w drodze rozporządzenia, program ochrony powietrza, określony w art. 90 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 10

W celu ochrony środowiska przed hałasem:

- 1) a) właściwy starosta sporządzi mapę akustyczną, określoną w art. 109 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1,  
b) właściwa rada powiatu uchwali program ochrony środowiska przed hałasem, określony w art. 110 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1 w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy,
- 2) zarządzający drogami, liniami kolejowymi i tramwajowymi, lotniskami lub portami sporządzą mapę akustyczną, określoną w art. 172 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 11

1. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zakład o zwiększonym lub dużym ryzyku jest obowiązany do:

- 1) zgłoszenia, określonego w art. 241 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej o prowadzonym zakładzie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
  - 2) przedstawienia właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej programu zapobiegania awariom, określonego w art. 242 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2002r.
2. Jeżeli nie przedstawiono właściwemu organowi programu zapobiegania awariom lub przedstawiony dokument nie spełnia wymagań określonych w przepisach, właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej może wstrzymać, w drodze decyzji, działalność zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku; podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić w warunkach określonych w art. 242 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

#### Art. 12

1. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zakład o dużym ryzyku, jest obowiązany do przedstawienia, w terminie do dnia 30 czerwca 2002r., właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej raportu bezpieczeństwa, wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz informacji niezbędnych do opracowania zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.
2. Jeżeli nie przedstawiono do zatwierdzenia raportu bezpieczeństwa lub przedstawiony do zatwierdzenia raport nie spełnia wymagań określonych przez przepisy, właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej może wstrzymać, w drodze decyzji, uruchomienie zakładu o dużym ryzyku; uruchomienie zakładu może nastąpić po uzyskaniu zatwierdzenia raportu bezpieczeństwa w drodze decyzji.

#### Art. 13

Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządzi dla zakładu o dużym ryzyku zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy do dnia 31 grudnia 2002r.

#### Art. 14

1. Wydane przed dniem wejścia w życie decyzje ustalające rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza, decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska oraz zezwolenia na wytwarzanie odpadów wygasają z upływem okresu, na który były wydane, a jeżeli nie był podany termin ich obowiązywania, z upływem 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 27.
2. Do czasu wygaśnięcia decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się do nich przepisy dotyczące pozwoleń, określonych w art. 174 pkt 2 - 5 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

#### Art. 15

1. Prowadzący istniejącą instalację, z której emisja wymaga pozwolenia zintegrowanego, powinien je uzyskać do dnia 1 stycznia 2004r.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze terminy do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych w

poszczególnych dziedzinach przemysłu; termin ten nie może przekroczyć dnia 31 grudnia 2010r.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, ustalony zostanie:
  - 1) rodzaj instalacji,
  - 2) termin uzyskania pozwolenia zintegrowanego.
4. Przez istniejącą instalację, o której mowa w ust. 1, rozumie się instalację, dla której pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, a której użytkowanie rozpocznie się nie później niż w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 16

1. Prowadzący istniejącą instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwoleń innych niż zintegrowane może, w okresie do dnia 1 stycznia 2006 r., uzyskać pozwolenie pomimo nie spełniania wymagań wynikających ze standardów emisyjnych oraz obowiązku nie przekraczania standardów jakości środowiska.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:
  - 1) wniosek o wydanie pozwolenia, spełniający wymagania ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, powinien zawierać dodatkowo analizę możliwości ograniczenia wielkości emisji do poziomu nie powodującego przekraczania standardów jakości środowiska i standardów emisyjnych, wraz z podaniem terminu oraz sposobu dokonania ograniczeń w okresie, o którym mowa w ust. 1,
  - 2) warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii, określa się w pozwoleniu na poziomie, który nie powodowałby przekroczenia wymagań, o których mowa w ust. 1.
3. Przez istniejącą instalację, o której mowa w ust. 1, rozumie się instalację, której użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.

#### Art. 17

1. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 124 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, dla składowisk odpadów komunalnych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy tworzy się obszary ograniczonego użytkowania, w terminie nie później niż do dnia 31 grudnia 2008r.
2. Akty prawa miejscowego ustanawiające obszary ograniczonego użytkowania dla obiektów, o których mowa w ust. 1, tracą moc z dniem 31 grudnia 2010r.

#### Art. 18

Ustanowione na podstawie dotychczasowych przepisów obszary ograniczonego użytkowania stają się obszarami ograniczonego użytkowania w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

#### Art. 19

Utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów fundusze: Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowe fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej stają się odpowiednio funduszami: Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowymi funduszami ochrony środowiska i gospodarki

wodnej oraz gminnymi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

#### Art. 20

Ustanowione na podstawie dotychczasowych przepisów strefy ochronne źródeł wody stają się strefami ochronnymi ujęć wody w rozumieniu przepisów ustawy - *Prawo wodne*.

#### Art. 21

Ustanowione na podstawie dotychczasowych przepisów strefy ochronne ujęć wody stają się strefami ochronnymi ujęć wody w rozumieniu przepisów ustawy - *Prawo wodne*.

#### Art. 22

Do czasu wygaśnięcia decyzji o ustanowieniu stref ochronnych wydanych na podstawie przepisów o ochronie i kształtowaniu środowiska, do stref tych stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1997r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) dotyczące obszarów ograniczonego użytkowania.

#### Art. 23

Przepisy wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 1 i 1a ustawy, o której mowa w art. 51,
- 2) ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1,
- 3) art. 17 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2

zachowują swoją moc, o ile nie są sprzeczne z tymi ustawami, nie dłużej jednak niż dwa lata od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 24

1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego spalarni odpadów wynikać będzie konieczność dostosowania funkcjonowania spalarni odpadów do wymogów ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, wojewoda może zobowiązać zarządzającego spalarnią odpadów do wystąpienia z wnioskiem o zmianę decyzji pozwalającej na użytkowanie obiektu budowlanego lub o wydanie pozwolenia na budowę spalarni odpadów, którego przedmiotem będzie modernizacja obiektu, określając jednocześnie termin złożenia tego wniosku.
2. Zarządzający spalarnią odpadów jest obowiązany do dostosowania funkcjonowania spalarni odpadów do wymagań określonych w pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, w terminie nie później niż do 31 grudnia 2009r.
3. Jeżeli po upływie 31 grudnia 2009r. spalarnia odpadów będzie eksploatowana niezgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji pozwalającej na użytkowanie obiektu budowlanego lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu korzystania ze spalarni.
4. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio do posiadaczy odpadów, którzy przyjmują odpady niebezpieczne do termicznego przekształcania w innych obiektach i urządzeniach niż spalarnie odpadów niebezpiecznych.

#### Art. 25

1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego składowiska odpadów wynikać będzie konieczność dostosowania funkcjonowania składowiska odpadów do wymogów ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, wojewoda może zobowiązać zarządzającego składowiskiem do wystąpienia z wnioskiem o zmianę decyzji pozwalającej na użytkowanie obiektu budowlanego lub o wydanie pozwolenia na budowę składowiska odpadów, którego przedmiotem będzie modernizacja obiektu, określając jednocześnie termin złożenia tego wniosku.
2. Zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania funkcjonowania składowiska odpadów do wymagań określonych w pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, w terminie nie później niż do 31 grudnia 2009r.
3. Jeżeli po upływie 31 grudnia 2009r. składowisko odpadów będzie eksploatowane niezgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji pozwalającej na użytkowanie obiektu budowlanego lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu korzystania ze składowiska.

#### Art. 26

Kierownik spalarni odpadów niebezpiecznych, kierownik zakładu, w którym w obiektach lub urządzeniach innych niż spalarnie odpadów niebezpiecznych, odpady niebezpieczne są przyjmowane do termicznego przekształcania lub kierownik składowiska odpadów ma obowiązek, w okresie 3 lat od wejścia ustawy w życie, uzyskać stwierdzenie kwalifikacji, określonych w art. 27 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2 lub zatrudnić osobę o takich kwalifikacjach.

#### Art. 27

1. Wytwórcy odpadów, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali decyzje wydane w zakresie wytwarzania odpadów na podstawie dotychczasowych przepisów, są obowiązani złożyć wnioski odpowiednio o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, określonej w art. 29 ust. 2 lub zatwierdzenia, określonego w art. 34 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, decyzje wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. W przypadku wytwórców, którzy złożyli wnioski, o których mowa w ust. 1 w terminie, o którym mowa w ust. 1, decyzje wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą moc z dniem, w którym decyzja wydana na podstawie ustawy stała się ostateczna.

#### Art. 28

Wytwórcy odpadów, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy nie złożyli wniosków o wydanie decyzji w zakresie wytwarzania odpadów na podstawie dotychczasowych przepisów, są obowiązani w okresie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć wnioski o wydanie odpowiednio decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, określonej w art. 29 ust. 2 lub zatwierdzenia, określonego w art. 34 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.



#### Art. 29

Zarządzający składowiskiem odpadów obowiązany jest w okresie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy do złożenia wniosku o zatwierdzenie instrukcji eksploatacji składowiska odpadów, określonego w art. 19 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

#### Art. 30

1. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż 7 lat od dnia wejścia w życie ustawy i zastępują zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.
2. Podmioty, które prowadziły działalność przed dniem wejścia w życie ustawy bez wymaganego na podstawie dotychczasowych przepisów zezwolenia na usuwanie, wykorzystywanie lub unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych, obowiązane są do złożenia wniosków o wydanie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
3. Podmioty, które prowadziły przed dniem wejścia w życie ustawy działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, za wyjątkiem odpadów komunalnych, są obowiązane do złożenia wniosków o wydanie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu tych odpadów, w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 31

1. Jeżeli podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy złożyły wnioski o wydanie zezwoleń lub uzgodnień w zakresie wytwarzania, usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów na podstawie przepisów dotychczasowych, nie uzyskały decyzji przed dniem wejścia w życie ustawy, organ wezwie te podmioty, o ile wniosek nie spełnia wymagań wynikających z ustawy, do uzupełnienia wniosku, wyznaczając termin tego uzupełnienia.
2. Wezwanie następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.
3. W razie nie uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie organ, w drodze decyzji, pozostawi sprawę bez rozpatrzenia.

#### Art. 32

Posiadacze odpadów zawierających PCB obowiązani są do sukcesywnego przeprowadzenia usunięcia (dekontaminacji) lub do unieszkodliwienia odpadu zawierającego PCB w terminie nie później niż do dnia 31 grudnia 2010r.

#### Art. 33

Zezwolenia wydane w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż rok od dnia wejścia w życie ustawy.

#### Art. 34

1. Jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów w terminie, o którym mowa w art. 29, nie złoży wymaganego wniosku o zatwierdzenie instrukcji eksploatacji składowiska odpadów, wytwórca odpadów składowanych na tym składowisku ponosi, od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganego wniosku, podwyższoną opłatę w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 35.
2. Jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów w okresie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy składowuje odpady z naruszeniem warunków pozwolenia na budowę, ponosi on, do czasu uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska, administracyjną karę pieniężną w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, za odpady gromadzone niezgodnie z wymaganiami pozwolenia na budowę, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Jeżeli wymagany wniosek o zatwierdzenie instrukcji eksploatacji składowiska nie został złożony, administracyjnej kary pieniężnej za składowanie odpadów z naruszeniem warunków pozwolenia na budowę nie wymierza się za okres od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganego wniosku.

#### Art. 35

Jeżeli wytwórca odpadów w dniu wejścia w życie ustawy składowuje odpady bez wymaganego pozwolenia na budowę, ponosi on podwyższoną opłatę w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, do czasu uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska odpadów przez zarządzającego składowiskiem odpadów.

#### Art. 36

1. Wytwórcy odpadów, którzy na podstawie zgody na miejsce oraz sposób gromadzenia odpadów uzyskanej w trybie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, prowadzą działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów, w okresie obowiązywania tych decyzji nie ponoszą, z zastrzeżeniem ust. 2, opłat podwyższonych w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.
2. Opłat podwyższonych nie ponoszą wytwórcy, którzy w wymaganym terminie złożą wniosek o wydanie wymaganej przepisami ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, decyzji określającej miejsce i sposób magazynowania odpadów.

#### Art. 37

1. Wytwórcy odpadów, którzy prowadząc na podstawie zgody na miejsce i sposób gromadzenia odpadów uzyskanej w trybie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów, w dniu wejścia w życie ustawy, składowują odpady z naruszeniem warunków uzyskanych decyzji, ponoszą, z zastrzeżeniem ust. 2, administracyjną karę pieniężną w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, za odpady gromadzone niezgodnie z wymaganiami tych decyzji, do czasu uzyskania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.
2. Jeżeli wymagany przepisami ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów nie został złożony, administracyjnej kary pieniężnej nie

wymierza się za okres od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganego wniosku.

#### Art. 38

W przypadkach, o których mowa w art. 34 - 37, art. 269 ust. 3 - 5 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się odpowiednio.

#### Art. 39

1. Jeżeli wytwórcy odpadów, prowadzący działalność na podstawie decyzji wydanych w trybie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, w terminie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, nie złożą wymaganych przepisami ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, wniosków odpowiednio o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zatwierdzenia sposobów gospodarowania odpadami, ponoszą oni, od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganych wniosków, podwyższone opłaty w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.
2. Jeżeli wytwórcy odpadów, prowadzący działalność bez wymaganych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, decyzji, nie złożą wniosków odpowiednio o wydanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zatwierdzenia sposobów gospodarowania odpadami w terminie, o którym mowa w art. 28, ponoszą oni, od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganych wniosków, opłaty podwyższone w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

#### Art. 40

Jeżeli odbiorcy odpadów niebezpiecznych, którzy prowadząc bez zezwolenia wymaganego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania tych odpadów nie złożą wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów w terminie, o którym mowa w art. 30 ust. 2, wytwórcy tych odpadów ponoszą, od dnia upływu ostatecznego terminu do złożenia wymaganych wniosków, opłaty podwyższone w wysokości określonej w art. 282 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

### Rozdział 2

#### Zmiany w przepisach obowiązujących

#### Art. 41

W ustawie z dnia 24 października 1974r. - *Prawo wodne* ( Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980r. Nr 3, poz. 6, z 1983r. Nr 44, poz. 201, z 1989r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993r. Nr 40, poz. 183, z 1994r. Nr 27, poz. 96, z 1995r. Nr 47, poz. 243, z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 19c,
- 2) w art. 25 skreśla się ust. 2,

- 3) w art. 26 pkt 1 otrzymuje brzmienie:  
 „1) wykonanie ekspertyzy wykraczającej swym przedmiotem poza zakres przeglądu ekologicznego w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”,
- 4) w art. 28:  
 a) ust 3 otrzymuje brzmienie:  
 „3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się jeżeli korzystanie z wód dotyczy wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.”,  
 b) skreśla się ust. 4,
- 5) w art. 31 skreśla się ust. 5,
- 6) w art. 37 skreśla się pkt 4,
- 7) w art. 53 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:  
 „4. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 nie jest wymagane jeżeli korzystanie z wód w tym zakresie jest objęte pozwoleniem zintegrowanym w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”,
- 8) w art. 55 ust. 2 otrzymuje brzmienie:  
 „2. Wojewoda jest organem właściwym do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli szczególne korzystanie z wód wiąże się z przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu oddziaływania jest obligatoryjne w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”,
- 9) w art. 56:  
 a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:  
 „1b. Za pobór wód oraz wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi pobierane są opłaty oraz administracyjne kary pieniężne na zasadach określonych w przepisach o ochronie środowiska.”,  
 b) w ust. 2 skreśla się pkt 1,  
 c) skreśla się ust. 2c,
- 10) w art. 56b w ust. 1 wyrazy „za szczególne korzystanie z wód” zastępuje się wyrazami „za korzystanie ze stanowiących własność państwa urządzeń wodnych”,
- 11) w art. 59:  
 a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „Źródła oraz”, a wyraz „ujęcia” zastępuje się wyrazem „Ujęcia”,  
 b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:  
 „3. Strefy ochronne ujęć wody ustanawia rada powiatu w drodze uchwały, gdy organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody jest starosta lub wojewoda w drodze rozporządzenia, gdy jest on właściwy do wydania decyzji w tym przedmiocie.”,  
 c) w ust. 4 po wyrazach „strefy ochronne” skreśla się wyrazy „źródeł na koszt wojewody oraz”,
- 12) w art. 60:  
 a) w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „oraz źródła”,  
 b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:  
 „3. Jeżeli na skutek nakazów lub zakazów, o których mowa w ust. 1 i 2, wprowadzonych na skutek ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód, nieruchomości lub jej część nie nadaje się do użytkowania na dotychczasowe cele, podlega ona na wniosek właściciela wykupowi.”,

- 13) w art. 60a skreśla się ust. 4,
- 14) art. 61 otrzymuje brzmienie:
- „1. Starosta przyzna właścicielowi nieruchomości odszkodowanie za szkodę wyrządzoną w związku z ustanowieniem strefy ochronnej ujęcia wody.
  2. Odszkodowanie wypłaca zakład, na którego rzecz ustanowiono strefę.”,
- 15) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:
- „Art. 61a. Zasady wypłaty odszkodowań w wyniku ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych określają przepisy o ochronie środowiska.”,
- 16) w art. 62:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ochrona wód przed zanieczyszczeniem polega na osiągnięciu lub utrzymaniu co najmniej dobrego stanu ekologicznego wód powierzchniowych i podziemnych.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać wody wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę do picia, a także częstotliwość pobierania próbek wody, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy wody odpowiadają wymaganym warunkom, kierując się wymaganiami, jakim powinny odpowiadać wody wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę do picia z uwzględnieniem podziału wód na kategorie w zależności od stosowanych sposobów uzdatniania wody.”,
  - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać wody będące środowiskiem życia ryb łososiowatych lub innych niż łososiowate oraz skorupiaków i mięczaków, a także częstotliwość pobierania próbek wody, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy wody odpowiadają wymaganym warunkom, kierując się koniecznością ochrony ryb lub innych organizmów wodnych przed skutkami wpływu zanieczyszczenia wód na ich rozwój i rozrodczość; minister uwzględni potrzebę stopniowego, systematycznego uzyskiwania wymaganego poziomu jakości wody oraz wymagane i pożądane wartości poszczególnych wskaźników zanieczyszczeń.

3b. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia, rodziny i grupy substancji niebezpiecznych, których wprowadzanie do wód powinno być eliminowane oraz ograniczane, metody badania stopnia biodegradacji substancji powierzchniowoczynnych zawartych w produktach, których stosowanie może mieć wpływ na jakość wód, warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi, a także częstotliwość pobierania próbek ścieków, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, uwzględniając właściwości

substancji niebezpiecznych, a zwłaszcza ich toksyczność, trwałość w środowisku, zdolność do bioakumulacji oraz zagrożenie, jakie mogą one powodować dla środowiska wodnego oraz zdrowia lub życia ludzi.

3c. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne ilości substancji niebezpiecznych w ściekach przemysłowych, wyrażone w jednostkach masy tych substancji na jednostkę surowca lub produktu.”,

17) po art. 62 dodaje się art. 62a i 62b w brzmieniu:

„Art. 62a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi okresowe badania kontrolne jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

Art. 62b. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób badań, oceny oraz prezentowania wyników stanu wód powierzchniowych i podziemnych ustalając pięć klas dla prezentowania stanu ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych oraz stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych, kryteria wyznaczania punktów poboru próbek do badań, zakres i częstotliwość badań, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz warunki zapewnienia jakości danych.

2. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, kierować się będzie istniejącymi metodami badań oraz oceny jakości wód, a także potrzebą zapewnienia wiarygodności prezentowanych informacji o stanie jakości wód.”,

18) w art. 120 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy pozwolenia wodnoprawne zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”,

19) w art. 126 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się jeżeli korzystanie z wód dotyczy wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.”,

20) skreśla się art. 130 - 130c,

21) skreśla się art. 132a.

#### Art. 42

W ustawie z dnia 26 stycznia 1984r.- Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988r. Nr 41, poz. 324, z 1989r. Nr 34, poz. 187, z 1990r. Nr 29, poz. 173, z 1991r. Nr 100, poz. 442, z 1996r. Nr 114, poz. 542, z 1997r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999r. Nr 90, poz. 999) w art. 36 w ust. 4 po wyrazie „publikacji” dodaje się wyrazy „oraz z zasadami ochrony środowiska lub zrównoważonego rozwoju”.

#### Art. 43

W ustawie z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335, z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) inicjowanie działań tworzących warunki zapobiegania poważnym awariom oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego.”,

2) w art. 9:

a) w ust. 2 pkt 1 - 7 otrzymują brzmienie:

- „1) wstępu wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na którym prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 na pozostały teren,
  - 2) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko,
  - 3) żądania wstrzymania ruchu instalacji lub urządzeń oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie w jakim jest to niezbędne dla pobrania próbek oraz przeprowadzenia badań i pomiarów,
  - 4) oceny sposobu eksploatacji instalacji lub urządzeń, w tym środków komunikacji i transportu,
  - 5) oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych,
  - 6) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego,
  - 7) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust 3 w brzmieniu:
- „3. Upoważniony do kontroli inspektor jest uprawniony do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej; podlega on przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce organizacyjnej.”,
- 3) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12.1. Na podstawie ustaleń kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska może:
- 1) wydać zarządzenie pokontrolne do kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej,
  - 2) wydać na podstawie odrębnych przepisów decyzję administracyjną,
  - 3) wszcząć egzekucję, jeżeli obowiązek wynika z mocy prawa lub decyzji administracyjnej.
2. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, w terminie wyznaczonym w zarządzeniu pokontrolnym, mają obowiązek poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zakresie podjętych i zrealizowanych działań służących wyeliminowaniu wskazanych naruszeń.
3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może zażądać od kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej przeprowadzenia postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień i poinformowania go, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i o podjętych działaniach.
4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może upoważnić inspektora do wydania w trakcie kontroli decyzji:

- 1) w przedmiocie wstrzymania działalności powodującej naruszenie wymagań ochrony środowiska, jeżeli zachodzi bezpośrednie zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo bezpośrednie zagrożenie zniszczenia środowiska w znacznych rozmiarach,
  - 2) w przedmiocie wstrzymania oddania do eksploatacji instalacji lub urządzenia nie spełniającego wymagań ochrony środowiska.”,
- 4) skreśla się art. 13,
- 5) w art. 17 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:  
 „6) współpracę z organami Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom.”,
- 6) art. 19 otrzymuje brzmienie:  
 „Art. 19. W postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczącym przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska, oraz w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych, jeżeli przepisy ustawy o autostradach płatnych mają zastosowanie do tych dróg, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.”,
- 7) skreśla się art. 20 i 21,
- 8) w art. 23:
- a) ust. 2 - 4 otrzymują brzmienie:
    - „2. Państwowy monitoring środowiska obejmuje zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Polski oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej.
    3. Państwowy monitoring środowiska realizowany jest w oparciu o:
      - 1) wieloletnie programy państwowego monitoringu środowiska opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw środowiska,
      - 2) wojewódzkie programy monitoringu opracowane przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i zatwierdzone przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z wojewodą.
    4. Wojewódzkie programy monitoringu zawierają zadania określone w wieloletnich programach państwowego monitoringu środowiska.”,
  - b) dodaje się ust. 5 - 9 w brzmieniu:
    - „5. Programy państwowego monitoringu środowiska obejmują, dla poszczególnych elementów środowiska, zadania realizowane w sieciach:
      - 1) krajowych,
      - 2) regionalnych (wojewódzkich i międzywojewódzkich).
    6. W programach państwowego monitoringu środowiska można uwzględnić zadania realizowane w sieciach lokalnych.
    7. Celem sieci krajowych jest monitorowanie głównych elementów środowiska, z uwzględnieniem zobowiązań międzynarodowych wynikających z podpisanych przez Polskę umów i konwencji, dla potrzeb oceny skuteczności działań podejmowanych w skali kraju na rzecz ochrony środowiska.



8. Celem sieci regionalnych jest monitorowanie głównych elementów środowiska na obszarze województwa (sieci wojewódzkie) lub kilku województw (sieci międzywojewódzkie), dla oceny wojewódzkich i międzywojewódzkich działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska.
  9. Celem sieci lokalnych jest monitorowanie wybranych elementów środowiska istotnych z uwagi na lokalne uwarunkowania.”,
- 9) art. 25 - 27 otrzymują brzmienie:
- „Art. 25.1. Organy administracji rządowej oraz samorządowej, prowadzące rejestry, pomiary, analizy i obserwacje stanu środowiska finansowane ze środków własnych, są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania danych o stanie środowiska uzyskanych w trakcie ich działalności dla potrzeb państwowego monitoringu środowiska.
2. Informacje o stanie środowiska w województwach gromadzone są przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, a następnie przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.
  3. Laboratoria zajmujące się pomiarami stanu środowiska powinny posiadać wdrożony system jakości i spełniać warunki określone w odrębnych przepisach.
- Art. 26. Sposób gromadzenia i przetwarzania danych oraz zasady przekazywania informacji, o których mowa w art. 25 ust. 2, zawierają wskazówki metodyczne Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.
- Art. 27. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może, dla celów kontroli i badań stanu środowiska, określić warunki i metody prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz stężeń i poziomów substancji lub energii w środowisku, nie uregulowane w odrębnych przepisach.”,
- 10) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska udostępnia organom administracji rządowej oraz organom samorządu terytorialnego wyniki badań i obserwacji oraz oceny, o których mowa w art. 25 ust. 2, a także opracowane metody, o których mowa w art. 27.”,
- 11) Rozdział 5 otrzymuje brzmienie:
- „Rozdział 5. Wykonywanie zadań w zakresie poważnych awarii
- Art. 29. W zakresie przeciwdziałania poważnym awariom do Inspekcji Ochrony Środowiska należy:
- 1) kontrola przedsiębiorców, których działalność może stanowić przyczynę powstania poważnej awarii,
  - 2) prowadzenie szkoleń organów administracji, a także przedsiębiorców, o których mowa w pkt 1,
  - 3) badanie przyczyn powstawania oraz sposobów likwidacji skutków poważnych awarii dla środowiska,
  - 4) prowadzenie rejestru zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku.
- Art. 30. Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w akcji zwalczania poważnej awarii z organami właściwymi do jej prowadzenia oraz sprawuje nadzór nad usuwaniem jej skutków.
- Art. 31.1. Inspekcja Ochrony Środowiska dokonuje co najmniej raz w roku kontroli w zakładach o dużym ryzyku w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr poważnych awarii.
3. Organy administracji właściwe do zwalczania poważnych awarii obowiązane są do informowania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o poważnych awariach, które miały miejsce w kraju oraz o ich ewentualnych skutkach transgranicznych.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria charakteryzujące poważne awarie, objęte obowiązkiem zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, oraz terminy tego zgłoszenia i zakres zawartych w nim informacji, kierując się rodzajem i wielkością zakładu lub środka transportu, rodzajem, kategorią i ilością substancji niebezpiecznej, która przedostała się do środowiska, rodzajem i zakresem szkody w środowisku oraz tym, aby nadsyłane informacje umożliwiały analizę przyczyn poważnych awarii oraz poszukiwanie najlepszych środków zapobiegawczych, jak również skutecznych metod likwidacji skutków poważnych awarii, a także najlepszych sposobów prowadzenia akcji ratowniczej.”

12) Po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a. Przepisy karne

Art. 31a. Kto:

- 1) w wyznaczonym terminie nie informuje organu Inspekcji Ochrony Środowiska o zakresie wykonania zarządzeń pokontrolnych albo o przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciw osobom winnym dopuszczenia do uchybień,
- 2) niezgodnie z prawdą informuje organ Inspekcji Ochrony Środowiska o wykonaniu zarządzeń pokontrolnych lub przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem  
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.”

#### Art. 44

*W ustawie z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992r. Nr 54, poz. 254, z 1994r. Nr 89, poz. 415, z 1995r. Nr 147, poz. 713, z 1996r. Nr 91, poz. 409, z 1997r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:*

1) w art. 2:

a) w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) ochronę walorów krajobrazowych,

4b) ochronę zieleni w miastach i wsiach, w szczególności ochronę drzew oraz krzewów.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Celem ochrony przyrody jest także sprawowanie nadzoru nad zamierzonym uwalnianiem genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska jak również wprowadzaniem do obrotu produktów zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane.”

2) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użytki ekologiczne wykazuje się w ewidencji gruntów.”

3) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Teren wsi pokryty drzewostanem o charakterze parkowym i nie podlegający przepisom o ochronie dóbr kultury, rada gminy może uznać za park, jeżeli teren

ten stanowi własność Skarbu Państwa lub własność jednostki samorządu terytorialnego.

2. Przez drzewostan o charakterze parkowym rozumie się zespoły drzew i innej roślinności ukształtowane funkcjonalnie i plastycznie, mające wartość zabytkową w rozumieniu ustawy o ochronie dóbr kultury, przestrzenno-plastyczną lub przyrodniczą.
  3. Teren, o którym mowa w ust. 1, stanowiący własność innego podmiotu, może być uznany za park za zgodą jego właściciela.
  4. Uznanie za park następuje w drodze uchwały rady gminy, w której określa się granice parku, sposób ochrony, podmiot sprawujący nadzór nad parkiem, którym może być także właściciel terenu, oraz niezbędne zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 37 ust. 1.
  5. Przepisów ust. 1 - 4 nie stosuje się do terenów zadrzewionych drzewami owocowymi, terenów służących celom kultu religijnego oraz cmentarzy.”,
- 4) skreśla się art. 40,
  - 5) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:  
„Art. 41a. Prowadzenie robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, a zwłaszcza na terenach masowych łęgów ptactwa, występowania skupisk gatunków chronionych i tarlisk ryb, następuje na podstawie decyzji wojewody, który ustala warunki prowadzenia takich robót.”,
  - 6) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:  
„Art. 45a. Zabrania się niszczenia roślinności służącej wiązaniu gleby oraz niszczenia roślin i zwierząt przyczyniających się do oczyszczania środowiska, a zwłaszcza wód.”,
  - 7) art. 46 otrzymuje brzmienie:  
„Art. 46.1. Gatunki roślin lub zwierząt zagrożonych wyginięciem w stanie naturalnym, utrzymywane w ogrodach botanicznych, zoologicznych lub bankach genów podlegają ochronie w celu zachowania różnorodności biologicznej.
    2. Przeniesienie z ogrodu botanicznego, zoologicznego lub banku genów do stanu naturalnego roślin lub zwierząt zagrożonych wyginięciem następuje za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska.
    3. Ogród botaniczny, o którym mowa w ust. 2, stanowi wydzielony teren:
      - 1) o naturalnych w miarę możliwości warunkach fizjograficznych, hydrologicznych i glebowych, odpowiednio zagospodarowany i urządzony, który:
        - a) stanowi miejsce upraw roślin różnych stref klimatycznych i środowiska życia oraz związanej z tym działalności naukowo-badawczej, dydaktyczno-wychowawczej, popularyzacyjnej i rekreacyjno-wypoczynkowej,
        - b) jest wyposażony w obiekty budowlane i urządzenia niezbędne do prowadzenia działalności określonej w pkt 1;
      - 2) tworzący ogród o charakterze specjalistycznym, przeznaczony do uprawy określonych rodzajów roślin (drzew, roślin leczniczych, roślin rolniczych i innych), celów naukowo-badawczych, dydaktyczno-wychowawczych, popularyzacyjnych i rekreacyjno-wypoczynkowych.

4. Ogród zoologiczny, o którym mowa w ust. 2, stanowi odpowiednio urządzony i zagospodarowany teren, który stanowi miejsce życia zwierząt nie udomowionych i prowadzonej działalności naukowo-badawczej, dydaktyczno-wychowawczej, ekspozycyjnej, popularyzacyjnej i rekreacyjno-wypoczynkowej.
  5. Bank genów, o którym mowa w ust. 2, stanowi ośrodek zasobów genowych, wyposażony w obiekty budowlane i urządzenia niezbędne do prowadzenia działalności, gdzie genotypy są przechowywane poza ich naturalnym środowiskiem.
  6. Ogrody botaniczne, zoologiczne oraz tereny przewidziane w planie zagospodarowania przestrzennego na rozbudowę i budowę nowych ogrodów botanicznych oraz zoologicznych podlegają ochronie, zmierzającej do zachowania na ich terenie warunków przyrodniczych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania i rozwoju.
  7. Ochrona, o której mowa w ust. 3, polega na zakazie:
    - 1) wznoszenia na terenie ogrodu botanicznego lub zoologicznego obiektów budowlanych i urządzeń nie związanych z ich działalnością,
    - 2) ograniczania obszaru ogrodu botanicznego lub zoologicznego na rzecz działalności nie związanej z ich rolą i przeznaczeniem,
    - 3) zmiany na terenie ogrodu botanicznego lub zoologicznego albo w ich otoczeniu stosunków wodnych, zwłaszcza obniżenia wód gruntowych,
    - 4) zanieczyszczania na terenie ogrodu botanicznego lub zoologicznego albo w ich otoczeniu powierzchni ziemi, wód i powietrza,
    - 5) wznoszenia w sąsiedztwie ogrodu botanicznego lub zoologicznego obiektów budowlanych lub urządzeń przeznaczonych do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej, wpływającej szkodliwie na warunki przyrodnicze, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania ogrodów.
  8. Zasady korzystania z ogrodów botanicznych i zoologicznych określają, w drodze regulaminu, ich zarządy.
  9. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w swojej działalności uwzględniają potrzeby funkcjonowania i rozwoju istniejących lub planowanych do utworzenia ogrodów botanicznych i zoologicznych oraz zapewniają ich ochronę.
  10. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przed wydaniem decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji, przewidzianej do realizacji w pobliżu ogrodu botanicznego lub zoologicznego, informuje o przygotowanym przedsięwzięciu zarząd ogrodu, który w terminie jednego miesiąca może zgłosić swoje zastrzeżenia i wnioski.
  11. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio przy rozpatrywaniu wniosku o wyrażenie zgody na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego, znajdującego się w pobliżu ogrodu botanicznego lub zoologicznego, jeżeli zmiana ta mogłaby mieć wpływ na funkcjonowanie ogrodu.”
- 8) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

- „Art.46a. 1. Zamierzone uwolnienie genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska w celach eksperymentalnych lub wprowadzenie do obrotu produktu zawierającego organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składającego się z takich organizmów albo ich części wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Organizmy genetycznie zmodyfikowane oznaczają organizmy, których struktura genomu została zmieniona przez usunięcie jednego lub więcej genów albo zmianę jednego lub więcej genów, a także w drodze hodowli organizmów hybrydowych realizowanej z wykorzystaniem techniki inżynierii genetycznej.
  3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca załącza ocenę zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.
  4. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, ogłosi wykaz wszystkich produktów wprowadzonych do obrotu, o których mowa w ust. 1.
  5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
    - 1) rodzaj produktu,
    - 2) oznaczenie produktu.
  6. Minister właściwy do spraw środowiska, może uchylić wydane zezwolenie jeżeli zamierzone uwolnienie genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska w celach eksperymentalnych lub gdy wprowadzony do obrotu produkt zawierający organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składający się z takich organizmów albo ich części może spowodować większe zagrożenie dla środowiska i zdrowia niż wynika to z oceny zagrożenia, o której mowa w ust. 3.
  7. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania ministra właściwego do spraw środowiska o każdym przypadku zwiększenia zagrożenia, o którym mowa w ust. 6.
  8. Produkt, o którym mowa w ust. 1, wprowadzony do obrotu, powinien być odpowiednio oznakowany i opakowany.
  9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi w drodze rozporządzenia:
    - 1) wymagania jakim powinny odpowiadać wnioski o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1,
    - 2) wymagania, jakim powinna odpowiadać ocena zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi, o której mowa w ust. 3, oraz zakres badań i analiz niezbędnych do jej sporządzenia,
    - 3) wymagania, jakim powinny odpowiadać oznakowanie i opakowanie, o których mowa w ust. 8.
  10. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, ustala się:
    - 1) zakres zagadnień, które powinny zostać we wniosku zawarte, ocenione i ustalone,
    - 2) formę wniosku,
    - 3) rodzaje dokumentów, z których informacje powinny być uwzględnione we wniosku.
  11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, ustala się:

- 1) zakres zagadnień, które powinny zostać w ocenie zawarte, ocenione i ustalone,
  - 2) zakres badań i analiz niezbędnych do sporządzenia oceny.
12. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 3, ustala się:
- 1) sposób zamieszczania oznakowania
  - 2) treść oznakowania,
  - 3) wielkość oznakowania,
  - 4) wzory oznakowania,
  - 5) grafikę i kolory oznakowania,
  - 6) wymagania co do szczelności i trwałości opakowania.”,
- 9) po art. 47 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:
- „Rozdział 5a. Ochrona walorów krajobrazowych, terenów zieleni, drzew i krzewów
- Art. 47a. 1. Walory krajobrazowe podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony przyrody.
2. Przez walory krajobrazowe, o których mowa w ust. 1, rozumie się wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka.
  3. Walory krajobrazowe uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
  4. Zabrania się wznoszenia w pobliżu morza, jezior i innych zbiorników wodnych, rzek i kanałów, krajobrazowych punktów widokowych lub na terenach o szczególnych walorach krajobrazowych, obiektów budowlanych naruszających walory krajobrazowe, uniemożliwiających do nich dostęp albo uniemożliwiających lub utrudniających zwierzętom dziko żyjącym dostęp do wód.
- Art. 47b. 1. Rada gminy jest obowiązana zapewnić mieszkańcom miast i wsi o zwartej zabudowie korzystanie z przyrody żywej przede wszystkim przez tworzenie i utrzymywanie w należyтым stanie terenów zieleni i zadrzewień, łączących się, w miarę możliwości, z terenami zalesionymi.
2. Przez tereny zieleni rozumie się znajdujące się na terenach miast i wsi o zwartej zabudowie tereny przeznaczone na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zdrowotne, dydaktyczno-wychowawcze i estetyczne, a w szczególności: parki, zieleńce, bulwary, promenady, ogrody jordanowskie, ogrody botaniczne i zoologiczne, ogrody etnograficzne, wystawy ogrodnicze i rolne, ogrody zabytkowe, cmentarze grzebalne i niegrzebalne, grzebowiska zwierząt, grodziska, kurhany, zabytkowe fortyfikacje, ogrody przydomowe i zieleń osiedlową.
  3. Przez zadrzewienia, o których mowa w ust. 1, rozumie się pojedyncze drzewa lub krzewy lub ich skupiska, nie stanowiące zbiorowisk leśnych, ani terenów zieleni w rozumieniu ust. 2 wraz z zajmowanym terenem i pozostałymi składnikami jego szaty roślinnej, usytuowane na terenach użytkowanych rolniczo, spełniające cele ochronne, produkcyjne i społeczno-kulturowe.

4. Zmiana przeznaczenia terenów zieleni i zadrzewień może nastąpić tylko w następstwie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany.
  5. Przepisy ust. 4 dotyczą także terenów jeszcze nie zagospodarowanych lecz przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, na tereny zieleni i zadrzewień.
- Art. 47c. 1. Roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów, mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom.
2. Na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.
  3. Wojewoda określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków, jakie mogą być używane w miejscach określonych w ust. 2 oraz warunki ich stosowania.
- Art. 47d. 1. Tereny będące własnością Skarbu Państwa lub własnością jednostek samorządu terytorialnego, nie przeznaczone pod zabudowę, oraz tereny przeznaczone do zagospodarowania w późniejszym terminie a nie wykorzystane rolniczo, zagospodarowuje się przez zasadzenie na nich roślinności dostosowanej do otoczenia, z uwzględnieniem okresu zagospodarowania, jeżeli ma ono charakter czasowy.
2. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, należy odpowiednio do organów administracji rządowej lub organów samorządu terytorialnego.
  3. Przepisy ust. 2 nie naruszają przepisów dotyczących gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa.
- Art. 47e. 1. Władający nieruchomości obowiązani są do utrzymywania we właściwym stanie drzew oraz krzewów rosnących na nieruchomościach będących w ich władaniu.
2. Usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić za zezwoleniem wójta, burmistrza albo prezydenta miasta wydanym na wniosek władającego, z tym, że organ może uzależnić udzielenie zezwolenia od przeniesienia drzew lub krzewów we wskazane przez siebie miejsce albo zastąpienia drzew lub krzewów przewidzianych do usunięcia innymi drzewami lub krzewami.
  3. Zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków wydaje wojewódzki konserwator zabytków.
  4. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:
    - 1) drzew i krzewów owocowych, z wyłączeniem nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków,
    - 2) drzew i krzewów sadzonych na plantacjach,
    - 3) drzew i krzewów, których wiek nie przekracza 5 lat.
- Art. 47f. 1. Władający nieruchomości ponosi opłaty za usunięcie drzew lub krzewów.
2. Opłaty nalicza i pobiera organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów.

3. Opłaty za usunięcie drzew ustala się w zależności od obwodu pnia, rodzaju lub gatunku (odmiany) drzewa, a za usunięcie krzewów - w zależności od powierzchni porośniętej krzewami.
4. Opłatę ustala się przy udzielaniu zezwolenia.
5. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać dane dotyczące gatunku drzewa, obwodu jego pnia, przeznaczenia terenu, na którym rośnie drzewo, przyczynę i termin zamierzonego usunięcia drzewa lub przyczynę i termin zamierzonego usunięcia krzewów oraz wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy.
6. Organ gminy odracza na okres dwóch lat termin uiszczenia opłaty za usunięcie drzew lub krzewów, jeżeli zezwolenie przewiduje przesadzenie ich w inne miejsce.
7. Jeżeli przesadzone drzewa lub krzewy zachowały żywotność po upływie dwóch lat od dnia ich przesadzenia lub nie zachowały żywotności na skutek siły wyższej lub klęski suszy, należność z tytułu ustalonej opłaty za usunięcie drzew lub krzewów podlega umorzeniu przez organ gminy.

Art. 47g. 1. Nie pobiera się opłat za usunięcie drzew:

- 1) na których usunięcie nie jest wymagane zezwolenie,
- 2) na których usunięcie uzyskała zezwolenie osoba fizyczna nie będąca przedsiębiorcą,
- 3) jeżeli usunięcie było związane z wykonywaniem i utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych w zakresie niezbędnym do wykonania i utrzymania tych urządzeń, po uzgodnieniu z wojewodą,
- 4) jeżeli usunięcie jest związane z odnową i zabiegami pielęgnacyjnymi drzew znajdujących się na terenach nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków,
- 5) które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych albo bezpieczeństwu żeglugi,
- 6) które zagrażają bezpieczeństwu ruchu kolejowego oraz drogowego,
- 7) z obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wałów przeciwpowodziowych i terenów w odległości co najmniej 3 m od stopy wału oraz z koryt cieków - w związku z ochroną przed powodzią oraz utrzymywaniem wód,
- 8) które posadzono na terenach przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele nie przewidujące zadrzewień lub zakrzewień,
- 9) usuwanych z terenów zieleni miejskiej, z parków ustanowionych przez radę gminy, z ogrodów działkowych i z zadrzewień w związku z zabiegami pielęgnacyjnymi.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do usuwania krzewów.

Art. 47h. 1. Podstawę jednostkowych stawek opłat stanowi najniższe wynagrodzenie za pracę pracowników obowiązujące w dniu 30 września roku poprzedniego, określone na podstawie odrębnych przepisów.

2. Jednostkowe stawki opłat zależą od rodzaju i gatunku (odmiany) drzewa i nie mogą przekroczyć za cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm:



- 1) przy obwodzie do 25 cm – 58,0 %,
    - 2) przy obwodzie od 26 do 50 cm - 87,1 %,
      - 3) przy obwodzie od 51 do 100 cm - 112,6 %,
        - 4) przy obwodzie od 101 do 200 cm - 172,9 %,
          - 5) przy obwodzie powyżej 200 cm - 231,2 %.
  3. Stawkę opłat za usunięcie krzewów ustala się w wysokości 21,4 % za m<sup>2</sup> powierzchni porośniętej krzewami.
  4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat za usuwanie drzew lub krzewów.
  5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
    - 1) rodzaje i gatunki (odmiany) drzew lub krzewów, za których usunięcie pobiera się opłaty oraz jednostkowe stawki tych opłat,
    - 2) współczynniki różnicujące wysokość opłat.
  6. Za usuwanie drzew lub krzewów z terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków oraz terenów zieleni miejskiej ustala się jednostkowe stawki opłat o 100% wyższe od stawek ustalonych na podstawie ust. 3 i 4.
  7. Stawki opłat podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmian cen towarów i usług konsumpcyjnych planowanemu w ustawie budżetowej na ten rok.
  8. Minister właściwy do spraw środowiska nie później niż w terminie do dnia 30 listopada każdego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokość stawek opłat na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 7.
- Art. 47i. 1. Obowiązek uiszczenia opłaty przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin wniesienia opłaty.
2. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia opłaty, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym usunięto drzewa lub krzewy, upłynęło 5 lat.
  3. Uiszczenie opłaty następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.
  4. W razie nieterminowego uiszczenia opłaty pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.
  5. Opłaty nie uiszczone w terminie, o którym mowa w ust. 1, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- Art. 47j. Wpływy uzyskane z tytułu opłat za usuwanie drzew i krzewów stanowią dochód gminnego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
- Art. 47k. 1. Za zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów, powodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności oraz za usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia, a także za niszczenie spowodowane

- niewłaściwą pielęgnacją terenów zieleni, zadrzewień, drzew lub krzewów, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wymierza administracyjną karę pieniężną.
2. Decyzje o wymiarze kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, przechowywane są przez właściwe organy w publicznie dostępnym wykazie.
- Art. 47l. 1. Jednostkowe stawki kary nie mogą przekroczyć za cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm, trzykrotnej stawki jednostkowej opłaty przewidzianej dla danego rodzaju lub gatunku (odmiany) drzewa.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, tryb nakładania kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1.
3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, ustala się:
- 1) przypadki zawieszenia okresu nakładania kar pieniężnych,
  - 2) współczynniki różnicujące wysokość kar nakładanych na osoby fizyczne.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki kar za usuwanie drzew.
5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
- 1) rodzaje i gatunki (odmiany) drzew, za których usunięcie pobiera się kary, oraz jednostkowe stawki tych kar,
  - 2) współczynniki różnicujące wysokość kar.
6. Do stawek kar, o których mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy art. 47h ust. 1.
7. Stawki kar za zniszczenie m<sup>2</sup> wynoszą:
- 1) dla krzewów - 25,9 %,
  - 2) dla trawników - 5,3 %,
  - 3) dla kwietników - 51,7 %.
8. Kary ustalone, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
9. Nie można wydać decyzji o wymierzeniu kary, o której mowa w ust. 1, jeżeli od dnia, w którym stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, upłynęło 5 lat.
10. Wymierzonej kary nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
11. Stawki kar podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmian cen towarów i usług konsumpcyjnych planowanemu w ustawie budżetowej na ten rok.
12. Minister właściwy do spraw środowiska nie później niż w terminie do dnia 30 listopada każdego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” Rzeczypospolitej Polskiej wysokość stawek kar na rok następny uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 11.
- Art. 47l. Przepisów dotyczących usuwania drzew i krzewów, pobierania opłat i wymierzania kar nie stosuje się do:
- 1) drzew i krzewów w lasach i na gruntach leśnych,
  - 2) drzew i krzewów poddanych pod ochronę na podstawie art. 13,

- 3) drzew i krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz z wałów przeciwpowodziowych i terenów w odległości co najmniej 3 m od stopy wału.”,

10) w art. 59:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Tej samej karze podlega, kto:

- 1) narusza warunki prowadzenia robót określone decyzją wydaną na podstawie art. 41a,
- 2) niszczy roślinność służącą wiązaniu gleby lub niszczy rośliny i zwierzęta przyczyniające się do oczyszczania środowiska,
- 3) przenosi z ogrodu botanicznego, zoologicznego lub banku genów do stanu naturalnego rośliny lub zwierzęta zagrożone wyginięciem bez uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska,
- 4) uwalnia genetycznie zmodyfikowane organizmy do środowiska lub wprowadza do obrotu produkt zawierający genetycznie zmodyfikowane organizmy bez zezwolenia ministra właściwego do spraw środowiska albo wbrew jego warunkom,
- 5) posiadając zezwolenie na uwalnianie genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska lub zezwolenie na wprowadzanie do obrotu produktu zawierającego genetycznie zmodyfikowane organizmy, nie informuje ministra właściwego do spraw środowiska o stwierdzonym zwiększeniu zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi, niż wynika to z oceny zagrożenia, o której mowa w art. 46a ust. 3,
- 6) wprowadza do obrotu produkt zawierający organizmy genetycznie zmodyfikowane, który nie jest odpowiednio oznakowany i opakowany,
- 7) wykonuje roboty ziemne lub inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów w sposób powodujący uszkodzenie drzew lub krzewów,
- 8) stosuje na ulicach, placach i drogach publicznych środki chemiczne w sposób szkodzący terenom zieleni lub zadrzewieniom,
- 9) nie przestrzega ograniczeń zakazów i nakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47c ust. 3.”.

#### Art. 45

W ustawie z dnia 4 lutego 1994r. - *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. Nr 27, poz. 96, 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Wniosek o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż, kopalni, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 18, powinien określać cel, zakres, rodzaj i harmonogram zamierzonych prac.”,

2) w art. 20 w ust. 2 skreśla się pkt 3,

3) w art. 21 w ust. 2 skreśla się pkt 1.

#### Art. 46

W ustawie z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, z 1996r. Nr 100, poz. 465, Nr 106, poz. 496 i Nr 146, poz. 680, z 1997r. Nr 88, poz. 554 i Nr 111, poz. 726, z 1998r. Nr 22, poz. 118 i Nr 106, poz. 668, z 1999r. Nr 41, poz. 412, Nr 49, poz. 483 i Nr 62, poz. 682 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:  
„5a) tymczasowych obiektów budowlanych nie połączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w terminie określonym w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ale nie później niż w okresie 120 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu; zwolnienie nie dotyczy obiektów związanych z przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”,
- 2) w art. 32:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:  
„1. Pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydane po uprzednim:
    - 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymaganego przepisami o ochronie środowiska,
    - 2) uzyskaniu przez inwestora, wymaganych przepisami szczególnymi, uzgodnień, pozwoleń lub opinii innych organów.”,
  - b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 2”,
- 3) w art. 33:
  - a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:  
„1) projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami, wymaganymi przepisami szczególnymi.”,
  - b) w ust. 3 w pkt 1 skreśla się wyrazy „i środowiska”,
  - c) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:  
„5) pozwolenia, uzgodnienia lub opinie innych organów a także inne dokumenty, wymagane przepisami szczególnymi.”,
- 4) w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:  
„3. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy decyzje o pozwoleniu na budowę zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”.

#### Art. 47

W ustawie z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:  
„2. W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miarę potrzeby wyznacza się tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz służące organizacji imprez masowych.”,
- 2) w art. 40:
  - a) w ust. 4 skreśla się pkt 1 i 2,
  - b) skreśla się ust. 4a i 5,
- 3) w art. 41:

- a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
  - „4) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko lub jego wykorzystanie, gdy inwestycja nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”,
- b) skreśla się ust. 2a,
- 4) w art. 50:
  - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
  - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
    - „2. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”,
- 5) w art. 60:
  - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
  - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
    - „2. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy programy zawierające zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”.

#### Art. 48

W ustawie z dnia 27 października 1994r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627, z 1996r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997r. Nr 133, poz. 885 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1) prowadzenie prac studialnych dotyczących autostrad, przygotowywanie dokumentów wymaganych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na etapie udzielenia wskazań lokalizacyjnych i wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady, o którym mowa przepisach o ochronie środowiska.”,
- 2) w art. 20:
  - a) w ust. 1 skreśla się pkt 3 i 5,
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać ocena, o której mowa w ust. 1 pkt 4.”,
  - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
    - „4a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
      - 1) zakres zagadnień dotyczących warunków glebowo-rolniczych i lasów, które powinny zostać w ocenie zawarte, ocenione i ustalone, z uwzględnieniem danych umożliwiających dokonanie analizy wpływu realizacji autostrady na potencjał produkcyjny gruntów rolnych i leśnych,
      - 2) formę opisową i graficzną oceny.”.

#### Art. 49

W ustawie z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1997r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 pkt 14 otrzymuje brzmienie:  
„14) obszarach ograniczonego użytkowania - rozumie się przez to obszary tworzone na podstawie przepisów o ochronie środowiska.”,
- 2) w art. 16:
  - a) w ust. 1 wyrazy „szczególnej ochrony środowiska lub strefach ochronnych” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”;
  - b) w ust. 5 wyrazy „strefy ochronnej” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”;
- 3) w art. 19 wyrazy „szczególnej ochrony środowiska i stref ochronnych” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”;
- 4) w art. 25 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy „w strefach ochronnych” zastępuje się wyrazami „na obszarach ograniczonego użytkowania”;
- 5) w art. 28 w ust. 8 skreśla się wyrazy „i kształtowaniu”.

#### Art. 50

W ustawie z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z 1997r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770 oraz z 2000r. Nr 22, poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:  
„Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
    - 1) właścicielach nieruchomości - należy przez to rozumieć współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomościami,
    - 2) odpadach komunalnych - rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych, z tym, że odpady niebezpieczne pochodzące ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe nie stanowią odpadów komunalnych.
  2. Jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkami wielolokalowymi, w których ustanowiono odrębną własność lokali, obowiązki właściciela nieruchomości obciążają osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali (Dz. U. Nr 85, poz. 388 oraz z 1997r. Nr 106, poz. 682), lub właścicieli lokali, jeżeli zarząd nie został wybrany.”,
- 2) w art. 3 w ust. 2:
    - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:  
„2) zapewniają budowę, utrzymanie i eksploatację, własnych lub wspólnych z innymi gminami, składowisk odpadów komunalnych i obiektów służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów.”.

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) tworzą warunki do selektywnej zbiórki, segregacji i magazynowania odpadów przydatnych do odzysku oraz współdziałają z jednostkami organizacyjnymi i osobami podejmującymi działalność w zakresie gospodarowania tego rodzaju odpadami,”

3) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rodzaju urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, a także zasad ich rozmieszczania,”

4) art. 5 - 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez:

- 1) wyposażenie nieruchomości w urządzenia służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym oraz przyłączenie do istniejącej kanalizacji sanitarnej,
  - 2) zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych w urządzeniach, o których mowa w pkt 1,
  - 3) pozbywanie się odpadów komunalnych w sposób zgodny z przepisami ustawy o odpadach,
  - 4) oczyszczanie ze śniegu i lodu oraz usuwanie błota i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości.
2. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 1, na terenie budowy należy do kierownika budowy.
3. Oczyszczanie przystanków komunikacyjnych oraz wydzielonych krawężnikiem lub oznakowaniem poziomym torowisk pojazdów szynowych ze śniegu i lodu oraz pozbywanie się odpadów komunalnych, błota i innych zanieczyszczeń na tych terenach, należy do obowiązków jednostek użytkujących tereny służące komunikacji publicznej.
4. Obowiązki utrzymania czystości i porządku na terenach nie wymienionych w ust. 1 - 3 należą w odniesieniu do dróg publicznych - do zarządu drogi, a w odniesieniu do pozostałych terenów - do gminy.

Art. 6. 1. Właściciele nieruchomości, przy wykonywaniu obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3, obowiązani są do udokumentowania korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub podmiot posiadający zezwolenie na wykonywanie usług w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych przez okazanie umowy i dowodów płacenia za usługi lub okazanie, na żądanie wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, dowodów płacenia za składowanie odpadów na składowisku odpadów komunalnych.

2. Rada gminy może ustalić, w drodze uchwały, maksymalne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, świadczone przez gminne jednostki organizacyjne oraz podmioty posiadające zezwolenie, o którym mowa w art. 7.
3. Jeżeli właściciele nieruchomości nie udokumentują korzystania z usług gminnych jednostek organizacyjnych lub podmiotów posiadających zezwolenie, o którym mowa w art. 7, obowiązek zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania

odpadów komunalnych przejmuje gmina, pobierając od tych właścicieli nieruchomości opłaty.

4. Stawki opłat, o których mowa w ust. 3, ustala rada gminy.
5. Szczegółowe zasady rozliczania świadczonych usług w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, o których mowa w ust. 2 i 3, ustala rada gminy.
6. Rada gminy ustalając stawki opłat, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje niższe stawki jeżeli odpady komunalne są zbierane lub transportowane, w sposób selektywny.
7. Przepisów ust. 1 - 6 nie stosuje się do obiektów wykorzystywanych do celów wojskowych oraz jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych.

Art. 7. 1. Na prowadzenie przez podmioty inne niż gminne jednostki organizacyjne działalności polegającej na zbieraniu, transporcie, odzysku lub unieszkodliwianiu odpadów komunalnych, prowadzeniu działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzeniu schronisk dla bezdomnych zwierząt a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części - wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

2. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1, muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu zezwolenia.

3. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji, właściwy wójt, burmistrz lub prezydent miasta, każdemu podmiotowi, który dysponuje odpowiednimi środkami do wykonania usług oraz zapewnia należyty poziom ich wykonania.”

5) w art. 8 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podmiot ubiegający się o zezwolenie na zbieranie, transport, odzysk lub unieszkodliwianie odpadów komunalnych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez zakład prowadzący działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

3. Podmiot ubiegający się o zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów komunalnych powinien dołączyć do wniosku informację o miejscu i stosowanej technologii odzysku lub unieszkodliwiania odpadów oraz udokumentowanie prawa do terenu, na którym prowadzona ma być ta działalność.”

#### Art. 51

W ustawie z dnia 19 czerwca 1997r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 1997r. Nr 101, poz. 628 i z 1998r. Nr 156, poz. 1018) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby i warunki bezpiecznego usuwania wyrobów zawierających azbest.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, ustala się:



- 1) obowiązki wykonawcy prac polegających na usuwaniu wyrobów zawierających azbest,
- 2) sposoby i warunki usuwania wyrobów zawierających azbest z uwzględnieniem zabezpieczeń przed przenikaniem azbestu do środowiska,
- 3) warunki przygotowania do transportu i transportu wyrobów i odpadów zawierających azbest do miejsca ich składowania z uwzględnieniem zabezpieczeń przed przenikaniem azbestu do środowiska,
- 4) wymagania, jakim powinno odpowiadać oznakowanie wyrobów i odpadów zawierających azbest.”.

Art. 52

W ustawie z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178) skreśla się art. 72 i art. 83.

### **Rozdział 3** **Przepis końcowy.**

Art. 53

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001r.

## UZASADNIENIE

Następujące w polskiej gospodarce przeobrażenia przesądziły o potrzebie zasadniczych zmian w funkcjonowaniu i organizacji zarówno podmiotów gospodarczych jak i instytucji państwa, które odpowiedzialne są za działanie tych podmiotów w interesie rozwoju gospodarczego kraju. Przedsiębiorstwa działające na rynku w większości stosunkowo szybko zmieniły zasady funkcjonowania i kryteria uwzględniane w podejmowaniu decyzji gospodarczych. U źródeł tych zmian legł między innymi gwałtowny rozwój sektora prywatnego, który, nie bez wpływu prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i spółek, dominuje w wielu dziedzinach gospodarki.

W ślad za przeobrażeniami w gospodarce nastąpiły zasadnicze zmiany w funkcjach wypełnianych przez naczelne i centralne organy administracji rządowej. Uwaga tych organów koncentruje się na funkcjach regulacyjnych, co wiąże się z koniecznością daleko idących zmian w prawie materialnym. Na proces ten nakłada się również konieczność dostosowania norm tego prawa do prawa obowiązującego we Wspólnocie Europejskiej, i to nie tylko ze względu na dążenie do członkostwa w tej organizacji, lecz również ze względu na wymogi obrotu gospodarczego oraz wdrażanie nowoczesnych rozwiązań w zakresie techniki i technologii. Jest to oczywistym warunkiem poprawy stanu gospodarki i jej konkurencyjności na rynkach zagranicznych.

Zasadniczym przeobrażeniem poddana została rola i kompetencje samorządu terytorialnego, do przebudowy mapy administracyjnej kraju włącznie.

W świetle tych przeobrażeń, przepisy normujące ochronę środowiska, mimo wielu nowelizacji, nie odpowiadają dzisiejszym potrzebom. Nie korespondują z istniejącymi warunkami społeczno-ekonomicznymi, a także nie spełniają wymogu dostosowania do prawa wspólnotowego. Nie czynią również zadość niektórym zobowiązaniom międzynarodowym Polski. Z tych względów zasadne jest opracowanie aktów prawnych normujących kompleksowo i spójnie zagadnienia ochrony środowiska.

Przyjęto nie kwestionowane założenie, że podstawowym aktem prawnym w systemie polskiego prawa ochrony środowiska i porządkującym ten system, będzie ustawa o ochronie środowiska. Projekt tej ustawy, zgodnie z intencją wyrażoną w jej uzasadnieniu, tworzy podstawę ochrony wszystkich elementów środowiska oraz środowiska jako całości, a także, w miarę możliwości, ujednoczenie wymagań i procedur w tejże dziedzinie. Jednocześnie z uwagi na potrzebę dostosowania ustawodawstwa polskiego do regulacji Unii Europejskiej, zaszła potrzeba przygotowania nowego projektu ustawy o odpadach, w którym posłużono się w szeregu przypadków nową nomenklaturą.

Przemawia to za wprowadzeniem tych ustaw w życie jednocześnie, na jednolitych zasadach, wraz z jednolitym określeniem zasad i kompetencji organów właściwych w tym dziale administracji rządowej oraz jednolitym unormowaniem trybu postępowania w sprawach będących w toku. Zasadne jest w tym świetle unormowanie w odrębnym akcie niezbędnych nowelizacji przepisów, które ze względu na zakres przedmiotowy korespondują z ustawą normującą podstawę ochrony wszystkich elementów środowiska oraz środowiska jako całości.

Projekt ustawy podzielony został na przepisy ogólne, zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy końcowe.

### **Przepisy ogólne**

Ustawa normuje tryb rozstrzygnięcia spraw wszczętych przed dniem wejścia jej w życie i stanowi, że do spraw nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Rozstrzyga również dopuszczalność stosowania przepisów dotychczasowych, do czasu wydania aktów wykonawczych w oparciu o upoważnienia ustawy o ochronie środowiska:

- 1) dotyczących rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, wydanych na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym,
  - 2) dotyczących inwestycji i przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko
- oraz określa relacje terminologiczne między określeniem charakteru tych inwestycji i przedsięwzięć zawarte w nowej ustawie do rozwiązań obecnie obowiązujących,

Do czasu wydania przez wskazane naczelne organy administracji rządowej aktów wykonawczych określonych w upoważnieniach zawartych w przepisach nowelizowanych, przewiduje się zachowanie mocy dotychczasowych przepisów, o ile nie są sprzeczne z ustawą. Przepisy te zmierzają do wyeliminowania zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki oraz przeciwdziałania zjawiskom negatywnym i destrukcyjnym w okresie wdrażania nowych rozwiązań. Pozwalają na dostosowanie w wyznaczonym czasie warunków technicznych i technologicznych funkcjonowania przedsiębiorstw do zmienionych wymogów (art. 3 – 6, 23).

Przepisy dotychczasowe stosuje się w sprawach należnych opłat za gospodarze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzystanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów; kar pieniężnych za naruszenia ochrony środowiska – za okres do dnia wejścia w życie ustawy. Zastosowana została w tych przypadkach swoista zasada praw nabytych (art. 8).

Określono zasady i terminy spełnienia obowiązków wynikających z prowadzenia w dniu wejścia w życie ustawy zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku związane z dostosowaniem funkcjonowania tych zakładów do wymogów ustawy o ochronie środowiska (art. 11, 12). Organ Państwowej Straży Pożarnej uprawniony został do wstrzymania, w drodze decyzji, działalności takiego zakładu, jeżeli nie przedstawiono właściwemu organowi programu zapobiegania awariom lub raportu bezpieczeństwa albo jeśli przedstawione dokumenty nie spełniają wymagań określonych w przepisach.

Określono 5-cio letni okres obowiązywania, wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy, decyzji ustalających rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza oraz decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska, jeżeli nie był podany termin ich ważności (art. 14).

Ustalono termin do dnia 1 stycznia 2004r., w którym prowadzący istniejącą instalację, której ruch wymaga zintegrowanego pozwolenia, powinien je uzyskać. Wprowadzono możliwość i określono warunki przesunięcia tego terminu do dnia 31 grudnia 2010r. (art. 15).

Dostosowano klasyfikację funduszy ochrony środowiska do obowiązującej struktury organów administracji publicznej (art. 19).

Unormowano tryb dostosowania spalarni odpadów oraz budowy składowiska odpadów i zarządzania składowiskiem, do wymogów ustawy o odpadach, (art. 24 – 26, 29) jak również warunki zachowania mocy obowiązującej decyzji w zakresie wytwarzania odpadów i prowadzenia działalności w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, (art. 27, 28, 30 - 33).

### **Zmiany w przepisach obowiązujących**

W rozdziale tym dokonano w niezbędnym zakresie nowelizacji przepisów, które, w szczególności ze względu na charakter ustawy o ochronie środowiska, wymagają uwzględnienia nowej terminologii i właściwości organów. Jest to konieczne również ze względu na wymóg spójności tej dziedziny prawa materialnego normującego kompetencje ministra właściwego dla tego działu administracji rządowej.

Zakres przedmiotowy przepisów zmieniających przepisy obowiązujące pokrywa się z zakresem przedmiotowym projektu ustawy – Prawo wodne, projektu ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym oraz projektów nowelizacji ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Wszystkie wymienione projekty zostały skierowane do Sejmu. Odpowiednie zmiany dostosowujące zostaną wprowadzone w zależności od daty wejścia w życie poszczególnych aktów prawnych. Przepisy ustaw obowiązujących, które mają być zastąpione przepisami projektów ustaw skierowanych do Sejmu, zostały w projekcie zaznaczone kursywą.

#### *1. Prawo wodne*

W związku z wprowadzeniem uregulowań dotyczących opłat i administracyjnych kar pieniężnych za pobór wód i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi do ustawy o ochronie środowiska, zrezygnowano z odpowiednich zapisów w ustawie prawo wodne. Ponadto, w związku z uregulowaniem w ustawie o ochronie środowiska procedur odszkodowawczych wynikających z ustanowienia obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, uporządkowano regulacje Prawa wodnego dotyczące tych zagadnień, rezygnując jednocześnie z utrzymania instytucji stref ochronnych źródeł wód. Z uwagi na zamieszczenie w ustawie o ochronie środowiska szerszych regulacji dotyczących ochrony jakości środowiska, znowelizowano przepisy regulujące zasady ustalania standardów jakości wód oraz wprowadzono regulacje normujące zasady monitorowania zachowania tychże standardów. Ponadto, w związku z wprowadzeniem do ustawy o ochronie środowiska instytucji przeglądu ekologicznego, dotychczas obowiązujące uregulowania prawa wodnego dotyczące wykonania ekspertyzy w związku z pozwoleniem wodnoprawnym pozostają w mocy tylko wówczas, gdy wykonanie tej ekspertyzy wykracza poza zakres przeglądu ekologicznego. Poza tym, nowelizacja prawa wodnego ma na celu ujednoczenie nomenklatury dotyczącej przedsięwzięć szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, którym na mocy ustawy o ochronie środowiska nadano pojęcie zbiorcze „przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko”. Dodano również odpowiednie zapisy w związku z wprowadzeniem do ustawy o ochronie środowiska instytucji publicznie dostępnych wykazów.

## 2. Prawo prasowe

Nowelizacja prawa prasowego, polegająca na nadaniu wydawcy i redaktorowi uprawnienia do odmowy zamieszczenia ogłoszenia i reklamy ze względu na sprzeczność z zasadami ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, związana jest z zamieszczeniem w ustawie o ochronie środowiska ograniczeń odnośnie reklamy lub innego rodzaju promocji propagującego model konsumpcji sprzeczny z zasadami ochrony środowiska lub zrównoważonego rozwoju.

## 3. Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska

Nowelizacja ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska ma na celu ujednoczenie nomenklatury z ustawą o ochronie środowiska. W szczególności wprowadzono instytucję „poważnej awarii przemysłowej” zamiast „nadzwyczajnego zagrożenia środowiska” oraz „instalacje” i „urządzenia” zamiast „maszyn” i „urządzeń technicznych”. Ujednoczeniu z ustawą o ochronie środowiska podlega również nomenklatura przedsięwzięć. Określone zmiany wynikają także z przeniesienia do ustawy o ochronie środowiska norm prawa materialnego, wskazujących zakres uprawnień decyzyjnych organów Inspekcji Ochrony Środowiska. Poza tym, w związku z zamieszczeniem w ustawie o ochronie środowiska regulacji dotyczących państwowego monitoringu środowiska, przepisy ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska uległy odpowiedniej nowelizacji w celu zapewnienia spójności uregulowań prawnych. Ponadto w związku z wprowadzeniem do ustawy o ochronie środowiska instytucji poważnej awarii przemysłowej, do ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska dodano uregulowania nakładające na Inspekcję Ochrony Środowiska szereg obowiązków w zakresie poważnych awarii. Dla zapewnienia skuteczniejszej kontroli przestrzegania przepisów ustawy, wzmocniono także zakres uprawnień kontrolnych Inspekcji Ochrony Środowiska. W szczególności wzmocnieniu uległa instytucja zarządzeń pokontrolnych, jako jednego ze środków monitorowania usuwania naruszeń. Nie informowanie w określonym czasie o sposobie wykonania zarządzenia zostało określone jako wykroczenie.

## 4. Ustawa o ochronie przyrody

Do ustawy o ochronie przyrody zostały przeniesione dotychczasowe regulacje dotyczące zasad ochrony ogrodów botanicznych i zoologicznych, zasad wprowadzania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych, a także ochrony walorów krajobrazowych, terenów zieleni oraz drzew i krzewów, obowiązujących na mocy ustawy z dnia 31 stycznia 1980r. o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz odpowiednich rozporządzeń. Nowelizacja ustawy o ochronie przyrody w tym zakresie uwzględnia potrzebę ochrony wartości przyrodniczych środowiska.

## 5. Prawo geologiczne i górnicze

Nowelizacja prawa geologicznego i górniczego uzasadniona jest przeniesieniem do ustawy o ochronie środowiska uregulowań dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, stanowiącego część postępowania zmierzającego do wydania koncesji wymaganych na podstawie prawa geologicznego i górniczego.

## 6. Prawo budowlane

Nowelizacja prawa budowlanego ma na celu ujednoczenie nomenklatury dotyczącej przedsięwzięć w odniesieniu do uregulowań ustawy o ochronie środowiska. Ponadto wprowadzono odpowiednie zapisy w związku z ustanowieniem w ustawie o ochronie środowiska wymogu przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w przypadku pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego.

## 7. Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym

Nowelizacja ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym ma na celu dostosowanie do ustawy o ochronie środowiska uregulowań dotyczących postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko. Ponadto dodano odpowiednie zapisy w związku z wprowadzeniem do ustawy o ochronie środowiska instytucji publicznie dostępnych wykazów.

## 8. Ustawa o autostradach płatnych

Nowelizacja ustawy o autostradach płatnych wynika z przeniesienia do ustawy o ochronie środowiska zagadnień dotyczących ocen oddziaływania na środowisko. Zmiany podyktowane są koniecznością dostosowania nomenklatury dotyczącej postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko.

## 9. Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Nowelizacja ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych ma na celu dostosowanie nomenklatury do stosowanej w ustawie o ochronie środowiska.

## 10. Ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach

Nowelizacja ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach uzasadniona jest potrzebą ujednoczenia nomenklatury dotyczącej gospodarowania odpadami.

## 11. Ustawa o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest

Nowelizacja ustawy o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest zmierza do wyeliminowania pokrywania się zakresu upoważnienia z upoważnieniem zawartym w ustawie o ochronie środowiska, w zakresie zasad postępowania z substancjami stwarzającymi szczególne zagrożenie dla środowiska.

## **Przepisy końcowe**

W rozdziale tym określono datę wejścia w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2001r., co w konsekwencji oznacza utratę mocy dotychczas obowiązującej ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska i ustawy o odpadach.

Ustawa nie powoduje skutków finansowych. Natomiast skutki finansowe wprowadzenia przepisów ustaw o ochronie środowiska oraz o odpadach zawarte są w odpowiednich uzasadnieniach projektów tych ustaw.



**KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

po **SEKRETARZA**

*Pawel Samecki*

Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. PS / 2000/DHP-eb

Warszawa, 13.04.2000

**Pan**

**Aleksander Proksa**

**Sekretarz Rady Ministrów**

W nawiązaniu do zasygnalizowanych wątpliwości, związanych z konkluzją pisma z dnia 2 marca 2000 roku w sprawie przedłożonego nowego tekstu projektu ustawy o ochronie środowiska oraz projektu ustawy o wprowadzeniu ustaw o ochronie środowiska i o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (projekt oznaczony sygnaturą RM-10-23, 24-00, pismo nr Sekr. Min. PS/985/2000/DHP-mk(tk), uprzejmie informuję, iż sformułowanie powyższego pisma jest zgodne z przyjętą praktyką wydawania opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej. Wobec wag problematyki, której dotyczy ww. pismo, pozwalam sobie jednak przedstawić następujące wyjaśnienia:

I. Przedłożone w dniu 15 marca 2000 roku pismo, oznaczone sygnaturą RM-10-23, 24-00 obejmowało dwa projekty ustaw, tj. nowy tekst projektu ustawy o ochronie środowiska oraz projekt ustawy o wprowadzeniu ustaw o ochronie środowiska i o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw. W stosunku do nowego tekstu projektu ustawy o ochronie środowiska pismem z dnia 21 marca 2000 roku o którym mowa powyżej, stwierdza się, iż opinia o zgodności projektu regulacji z prawem Unii Europejskiej została wyrażona pismem z dnia 14 grudnia 1999 roku (pismo nr Sekr. Min. PS/3276/99/DHP-nik). Zmiany wprowadzone do nowego tekstu ww. projektu ustawy nie zmieniają pozytywnej konkluzji powyższej opinii uzupełniają ją jednak o zastrzeżenie odnoszące się do zaproponowanego brzmienia art. 30 i 30<sup>9</sup> projektu. Uzasadnienie powyższego zastrzeżenia przedstawiono w ww. piśmie.

II. W stosunku natomiast do projektu ustawy o wprowadzeniu ustaw o ochronie środowiska i o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw, w piśmie z dnia 21 marca 2000 roku, o którym mowa powyżej, stwierdza się, iż opinia o zgodności projektu regulacji z prawem Unii Europejskiej została wyrażona w odniesieniu do projektu ustawy o ochronie środowiska.

pismem z dnia 9 grudnia 1999 roku (pismo nr Sekr.Min.PS/3276/99/DHP-mk) oraz -- w odniesieniu do projektu ustawy o odpadach - pismem z dnia 8 lutego 2000 roku (pismo nr Sekr.Min.PS/465/2000/DHP-el) Powyższe stwierdzenie wynika z faktu, iż ww. projekt ustawy obejmuje swoim zakresem regulacji kwestie, które były przedmiotem uprzedniej analizy w ramach opinii, przekazanej w ww. pismach. Powyższe oznacza, iż konkluzje ww. opinii obejmują również ocenę przedłożonego projektu ustawy. **Powyższy projekt ustawy o wprowadzeniu ustaw o ochronie środowiska i o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw jest zatem zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag wyrażonych w ww. opiniach.**

Z poważaniem,

*Baumh*





**KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

p.o. **SEKRETARZA**

*Paweł Samecki*

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min.PS / 385 / 2000 /DHP-mk/tk

Warszawa, 21.03.2000

**Pan**  
**Aleksander Proksa**  
**Sekretarz Rady Ministrów**

*Szanowny Panie Ministrze,*

W związku z przedłożonym nowym tekstem projektu ustawy o ochronie środowiska oraz projektu ustawy o wprowadzeniu ustaw o ochronie środowiska i o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (pismo nr RM-10-23), uprzejmie informuję, iż opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej została wyrażona pismem z 8 grudnia 1999 r. (pismo nr Sekr. Min PS/3276/99/DHP-mk) oraz pismem z 8 lutego 2000 r. (pismo nr Sekr.Min.PS/465/2000/DHP-el). Zmiany wprowadzone do nowych tekstów projektów nie zmieniają konkluzji ww. opinii.

W załączeniu przekazuję kopie opinii.

Jednocześnie w związku z wątpliwościami jakie powstały odnośnie uregulowania odraczenia, zmniejszania i umarzania opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych w projekcie ustawy o ochronie środowiska pozwalam sobie zająć następujące stanowisko:

Pomoc tego typu jest pomocą państwa w rozumieniu art. 87 TWE jednakże może ona korzystać ze zwolnienia na podstawie Wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie pomocy państwa mającej na celu ochronę środowiska z 10 marca 1994 r. (Dz.Urz. WE nr C 72 z 10.03.94).

Zgodnie z ww. Wytycznymi pomoc państwa jest dozwolona, gdy ma na celu i prowadzi do znaczącej poprawy środowiska oraz jest niezbędna ze względu na koszty wynikające dla przedsiębiorstwa. Zadaniem Wytycznych jest ustalenie równowagi pomiędzy wymaganiami konkurencji a polityką w zakresie ochrony środowiska biorąc pod uwagę szerokie zastosowanie pomocy publicznej przy realizacji tej polityki. Tego typu pomoc może być uzasadniona tylko

wtedy gdy negatywne oddziaływanie na konkurencję zostaje zrównoważone korzyściami dla środowiska naturalnego. Przepisy projektu ustawy co do zasady spełniają warunki zawarte w Wytycznych. Podkreślić jednakże należy, iż w zakresie uregulowań szczegółowych występują pewne istotne odstępstwa od warunków w nich zawartych.

Zgodnie z artykułem 87 TWE, pomocą państwa jest jakakolwiek pomoc udzielona przez państwo członkowskie lub za pomocą środków państwowych w jakiejkolwiek formie. Pomoc taka winna zakłócać bądź grozić zakłóceniem konkurencji poprzez preferencyjne traktowanie pewnych przedsiębiorstw w zakresie w jakim wpływa to na stosunki handlowe między państwami członkowskimi. Z powyższej definicji nie wynika by pomoc państwa ograniczała się jedynie do pomocy udzielonej ze środków publicznych. Może być to pomoc innego typu udostępniona przedsiębiorstwu jeśli pochodzi ona od państwa w tym nawet gdy nie jest ona finansowana z zasobów państwowych.

Uregulowania projektu ustawy (art. 304-309) wypełniają powyższą definicję pomocy państwa. Jednakże, zgodnie z ww. Wytycznymi, pomoc taka może być uznana za dozwoloną w określonych sytuacjach. Dwie z takich sytuacji odpowiadają odpowiednim uregulowaniom projektu ustawy. Chodzi o pomoc inwestycyjną i pomoc operacyjną w formie zwolnień z podatków i opłat środowiskowych. Wytyczne dotyczą wszelkich form pomocy (przede wszystkim grantów, preferencyjnych kredytów, zwolnień podatkowych, obniżek w opłatach oraz środków trwałych).

Zgodnie z pkt 3.2.1 Wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie pomocy państwa mającej na celu ochronę środowiska z 10 marca 1994r., pomoc inwestycyjna dotycząca budynków lub urządzeń mających za zadanie zredukowanie lub wyeliminowanie zanieczyszczeń lub zaadoptowanie metod produkcji w celach ochrony środowiska może zostać uznana za dozwoloną. Koszty muszą być jednakże ograniczone do dodatkowych kosztów inwestycyjnych koniecznych dla osiągnięcia celów ochrony środowiska. Ogólne koszty inwestycyjne nie dotyczące ochrony środowiska powinny zostać wyłączone. Wynika z tego *a contrario*, iż pomoc nie będąca pomocą na dodatkowe koszty inwestycyjne konieczne dla osiągnięcia celów ochrony środowiska nie jest pomocą dozwoloną w rozumieniu powyższych Wytycznych. Z wyłączenia nie może korzystać pomoc powierzchownie przeznaczana na ochronę środowiska, która w rzeczywistości dotyczy ogólnych inwestycji.

Pomoc inwestycyjna dzieli się na trzy rodzaje: pomoc mającą na celu umożliwienie przedsiębiorcom dostosowania się do nowych obowiązkowych norm w zakresie ochrony środowiska, pomoc zachęcającą przedsiębiorców do przekroczenia poziomu spełniania obowiązkowych norm oraz pomoc świadczoną w przypadku braku obowiązkowych norm. Poziom dozwolonej pomocy jest inny w stosunku do każdego z rodzajów ww. pomocy inwestycyjnej.

W przypadku pomocy mającej na celu umożliwienie przedsiębiorcom dostosowania się do nowych obowiązkowych norm w zakresie ochrony środowiska związanej z koniecznością adaptacji maszyn i urządzeń dozwolony jest poziom 15% kosztów. Pomoc taka może być świadczona tylko w ograniczonym przedziale czasowym i tylko w stosunku do przedsiębiorstwa działającego dłużej niż dwa lata. Nieco inne zasady dotyczą małych i średnich przedsiębiorstw. W szczególności poziom pomocy jest zwiększony o 10%.

W zakresie pomocy zachęcającej przedsiębiorców do przekroczenia zakresu spełniania obowiązkowych norm dozwolony jest poziom 30% kosztów. Poziom pomocy powinien być proporcjonalny do polepszenia jakości środowiska naturalnego i do inwestycji koniecznej dla osiągnięcia poprawy. Zasady dotyczące MSP zdefiniowane zostały tak jak w przypadku pomocy mającej na celu umożliwienie przedsiębiorcom dostosowania się do nowych obowiązkowych norm w zakresie ochrony środowiska.

Jeśli chodzi o pomoc świadczoną w przypadku braku obowiązkowych norm to przedsiębiorstwa znacząco polepszające swoją wydajność w zakresie ochrony środowiska mogą otrzymać do 30% kosztów poniesionej inwestycji.

Zgodnie z art. 3.4 Wytycznych pomoc operacyjna jest co do zasady niedozwolona. Wyjątek od tej zasady jest jednakże możliwy w dobrze uzasadnionych przypadkach. Wyjątki takie miały w praktyce miejsce w stosunku do gospodarki odpadami i zwolnienia z opłat i podatków środowiskowych. Zastosowanie znajdują kryteria kompensacji za dodatkowe koszty produkcji, tymczasowości, degresywności, zachęty dla zmniejszania poziomu zanieczyszczenia lub efektywniejszego wykorzystywania zasobów. Pomoc taka nie może też stać w sprzeczności z innymi przepisami TWE w szczególności odnoszącymi się do swobody przepływu towarów i usług.

Czasowe zwolnienie z nowych podatków i opłat środowiskowych może być uznane za dozwolone jeśli ma na celu zrównoważenie utraty konkurencyjności w szczególności na rynkach międzynarodowych. Przedsiębiorstwa muszą dodatkowo zmniejszyć negatywne oddziaływanie na środowisko. Powyższe dotyczy także środków nałożonych zgodnie z prawem wspólnotowym.

Pomoc zaliczająca się do powyższych kategorii oraz spełniająca ww. warunki może zostać uznana za dozwoloną na podstawie art. 87 ust 3 (c) TWE (pomoc mająca na celu wspieranie rozwoju pewnych form działalności gospodarczej).

Kwestią, której rozpatrzenie jest konieczne ze względu na charakter sprawy, jest klauzula *de minimis* stosowana formalnie przez Komisję Europejską dla rozpatrywanych przez nią spraw dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z klauzulą *de minimis*, pomoc nie przekraczająca 100.000 EURO w ciągu trzech lat nie jest rozpatrywana przez Komisję. Podkreślić jednak należy, iż Trybunał Sprawiedliwości nie przyjął interpretacji Komisji i uznał w licznych orzeczeniach, iż nawet znikoma pomoc publiczna winna być uznana za pomoc niedozwoloną (orzeczenie z 21 marca 1990 w sprawie C 142/87 *Belgia p. Komisji*, ECR s. I-959, orzeczenie z 11 listopada 1987 w sprawie 259/85, *Francja p. Komisji*, ECR s. 4393, orzeczenie z 14 września 1994 w sprawach C 278/92 do C 280/92, *Hiszpania p. Komisji*, ECR I-4146). Poza tym, doktryna *de minimis* dotyczy wszelkich form pomocy otrzymywanych przez przedsiębiorstwo. Kwoty 100.000 EURO nie można odnosić tylko do jednego jej rodzaju.

Powyższe stwierdzenia prowadzą do konkluzji, iż przepisy art. 304-309 w znacznym stopniu spełniają warunki wymagane przez Wytyczne. Powyższe dotyczy między innymi warunku związku pomocy ze zmniejszeniem negatywnego oddziaływania na środowisko oraz ograniczonego czasu trwania świadczonej pomocy (por. art. 305 ust. 1). W zakresie uregulowań szczegółowych omawiane przepisy projektu pozostają w sprzeczności z warunkami zawartymi w Wytycznych. Dotyczy to w szczególności wielkości świadczonej pomocy. Projekt dopuszcza zmniejszenie opłat lub kar o sumę środków własnych wydatkowanych na realizację przedsięwzięcia (por. art. 307 ust. 1) oraz umorzenie odroczonej opłat lub kar (por. art. 307 ust. 3). Wytyczne stosują natomiast w takich

przypadkach określone progi procentowe odnoszone do środków przeznaczonych na inwestycje. Brak jest także w projekcie szczególnych uregulowań dotyczących MSP.

W konkluzji należy stwierdzić, że projekt ustawy o ochronie środowiska znacznie zbliżając polskie prawo do odpowiednich regulacji wspólnotowych jest z nimi zgodny, z zastrzeżeniem wyżej poczynionych uwag.

Z poważaniem,

Bamb

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Antoni Tokarczuk  
Minister Środowiska

Pani Elżbieta Modzelewska - Wąchal  
Wiceprezes UOKiK

**ROZPORZĄDZENIE**  
**MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**  
**z dnia.....**

**w sprawie wymagań jakim powinna odpowiadać ocena oddziaływania autostrady na  
grunty rolne i leśne**

Na podstawie art. 20 ust. 4 i 4a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się co następuje:

**§ 1**

1. Ocena oddziaływania autostrady na grunty rolne i leśne powinna zawierać analizę przebiegu autostrady i wariantów poszczególnych jej odcinków z punktu widzenia strat w rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, w tym również powstałych w wyniku podziału kompleksów leśnych, oraz potrzeby i zakresu dostosowania tej przestrzeni do warunków wynikających z budowy i eksploatacji autostrady.

**§ 2**

Ocena oddziaływania autostrady na grunty rolne powinna zawierać:

- 1) szacunek utraty potencjału produkcyjnego gruntów rolnych projektowanych do zajęcia pod budowę autostrady, wyrażony przez:
  - a) liczbę ton ziarna żyta, stanowiącą ekwiwalent sumy należności i opłat rocznych z tytułu wyłączenia gruntów rolnych z produkcji,
  - b) powierzchnię użytków rolnych w poszczególnych klasach bonitacyjnych oraz powierzchnię kompleksów przydatności rolniczej gleb, określonych według obowiązujących kryteriów,
- 2) szacunek, w parametrach określonych w pkt 1 lit. a), obniżenia potencjału produkcyjnego gruntów rolnych, znajdujących się w granicach obszaru oddziaływania autostrady na środowisko, dokonany przez rzeczoznawców z zakresu gleboznawstwa i ochrony roślin uprawnych,
- 3) określenie potrzeb przebudowy urządzeń infrastruktury technicznej na terenach rolnych, w tym urządzeń melioracji wodnych podstawowych i szczegółowych, ujęć wody, wodociągów, kanalizacji i oczyszczalni ścieków, międzygminnych wysypisk odpadów, urządzeń zaopatrzenia w energię oraz sieci telekomunikacyjnych,

- 4) określenie potrzeb przeprowadzenia scaleń i wymiany gruntów oraz propozycje dotyczące ograniczenia sposobu użytkowania gruntów z punktu widzenia zdrowia ludzi.

### § 3

Ocena oddziaływania autostrady na grunty leśne powinna zawierać:

- 1) szacunek utraty potencjału produkcyjnego gruntów leśnych projektowanych do zajęcia pod budowę autostrady, wyrażony przez:
  - a) liczbę m<sup>3</sup> drewna tartaczego iglastego stanowiącą ekwiwalent sumy należności, opłat rocznych i odszkodowań z tytułu wyłączenia gruntów leśnych z produkcji,
  - b) powierzchnię gruntów leśnych w rozbiciu na typy siedliskowe, lasy ochronne i gospodarcze, rezerwy przyrody na gruntach leśnych,
- 2) szacunek, w parametrach określonych w pkt 1 lit. a), obniżenia potencjału produkcyjnego gruntów leśnych znajdujących się w granicach obszaru potencjalnego oddziaływania autostrady na środowisko, dokonany przez specjalistów z zakresu gleboznawstwa leśnego, ochrony lasu i urzędzenia lasu,
- 3) zakres przebudowy drzewostanów leśnych w granicach obszaru potencjalnego oddziaływania autostrady,
- 4) określenie potrzeb przebudowy i przeniesienia urządzeń infrastruktury wykorzystywanej dla potrzeb gospodarki leśnej, w tym: budynków i budowli, urządzeń melioracji wodnych, linii podziału przestrzennego lasu, dróg leśnych, składnic drewna, linii energetycznych, parkingów leśnych i urządzeń turystycznych, zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów,
- 5) określenie potrzeb przeprowadzenia scaleń i wymiany gruntów leśnych.

### § 4

Ocena, o której mowa w § 1, powinna przedstawiać zagadnienia w formie opisowej i graficznej. Opracowanie graficzne powinna stanowić mapa w skali 1:25000, zawierająca informacje i dane wymienione w załączniku nr 1.

### § 5

Rozporządzenie wchodzi w życie .....

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

## Załącznik nr 1

### ZAKRES INFORMACJI PRZESTRZENNYCH DOTYCZĄCYCH WARUNKÓW GLEBOWO-ROLNICZYCH I LASÓW DO OCENY ODDZIAŁYWANIA AUTOSTRADY NA GRUNTY ROLNE I LEŚNE ORAZ PODSTAWOWYCH WYNIKÓW OCENY

(mapy w skali 1:25000)

#### I. Warunki glebowo-rolnicze:

- a) kompleksy rolniczej przydatności gleb.
- b) użytki rolne klas I-III.
- c) użytki rolne klas IV, V i VI, wytworzone z gleb pochodzenia organicznego.
- d) pozostałe użytki rolne, w tym przeznaczone do zalesienia.
- e) nieużytki.

#### II. Lasy:

- a) typy siedlisk,
- b) wiek drzewostanu.
- c) funkcje ochronne.
- d) stan zdrowotny.

#### III. Skutki dla gruntów rolnych i leśnych spowodowane budową i eksploatacją autostrady:

- a) obszary zanieczyszczenia gleb, roślin i lasów o różnym stopniu degradacji.
- b) przebudowa urządzeń infrastruktury technicznej na terenach rolnych i leśnych.



## UZASADNIENIE

Podstawą formalną wydania niniejszego rozporządzenia jest delegacja zawarta w art. 20 ust. 4 i 4a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

Projekt rozporządzenia określa zakres zagadnień dotyczących warunków glebowo-rolniczych i lasów, które powinny zostać w ocenie zawarte, ocenione i ustalone, z uwzględnieniem danych umożliwiających dokonanie wpływu realizacji autostrady na potencjał produkcyjny gruntów rolnych i leśnych. Niniejszy projekt stanowi odzwierciedlenie dotychczasowych regulacji dotyczących wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania autostrady na grunty rolne i leśne, zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 5 czerwca 1995 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania autostrady na środowisko, grunty rolne i leśne oraz na dobra kultury objęte ochroną (Dz. U. Nr 64, poz. 332).

